

лѣзлъ изъ употребленіе въ живъ разговоръ, та да го учимъ по писанія, за да му съставимъ грамматикъ. Нашій языкъ всякой Българинъ научва отъ бащъ си и отъ майкъ си и на него най-напрѣдъ проговари и го знае прѣди да стане вриденъ да ся учи да чете и да пише, та който иска да му напише грамматикъ, не трѣбва да го трѣси въ писанія, зачтото го намира живъ въ народа. Истина, за да подведе нѣкой единъ языкъ подъ граматическы правила, трѣбва да го изучи отъ корена му, а не само отгорѣ така, каквото всякой го чюе въ живъ разговоръ, и за това все е потрѣбно да изучи нѣкаквы изрядны съчиненія на тоя языкъ. Обаче колко за такъвъ потрѣба мы ако имаме писанія, то имаме народны творенія, които могатъ да ни послужатъ за ръководство въ изученіе языка много по-добрѣ отъ най-хубавѣ написано нѣчто отъ единъ писатель. Народны-ты творенія сж естествены, та въ языка имъ не може да бжде ничто погрѣшено или несвойствено. На противъ съчиненіе та на писатели-ты сж искусвено подражаніе на естеството, а подражаніе рѣдко да бжде като естествено нѣчто. Преди да кажемъ, кои сж тыя народны творенія на языка ни, да прѣгльдаме пръвѣ, кое е и какво е най изрядно-то твореніе на Еллинскій языкъ и послѣ да поиспытаме да видимъ, дали